

Communicatie n.a.v. arrest Grondwettelijk Hof van 18 juni 2015 – bijwoonst asielzoeker is tijdelijke bijwoonst

Het Grondwettelijk Hof heeft op 18 juni 2015 een arrest gewezen in antwoord op de prejudiciële vraag betreffende artikel 2 van de Vlaamse Wooncode en de artikelen 1, 10° en 17°, 3, 7 en 14 van het Kaderbesluit Sociale Huur, gesteld door de Vrederechter van het kanton Veurne-Nieuwpoort. (arrest nr. 91/2015 – zie bijlage).

In het licht van dit arrest dienen de richtlijnen opgenomen in de rondzendbrief van het agentschap Wonen-Vlaanderen, verstuurd door de VMSW op 16 januari 2015, te worden herzien. Meer bepaald de eerste situatie opgenomen in de rondzendbrief, strookt niet met de interpretatie die het Grondwettelijk Hof heeft gegeven aan artikel 2 van de Vlaamse Wooncode.

“ 1. De toetreding wordt aangevraagd of de bijwoonst wordt vastgesteld van een persoon die niet ingeschreven is in het bevolkings- of vreemdelingenregister.

Overeenkomstig artikel 95, tweede lid van de Vlaamse Wooncode kan een persoon alleen toetreden tot een lopende huurovereenkomst als hij aantoont dat hij voldoet aan de toelatingsvoorwaarden, met uitzondering van de inkomensvoorwaarde, en als de toetreding niet leidt tot een onaangepaste sociale huurwoning (bv. overbezetting). De partner moet dus voldoen aan de toetredingsvoorwaarden. Eén van de toetredingsvoorwaarden is “ingeschreven zijn in het bevolkings- of vreemdelingenregister”. Gezien de partner niet voldoet aan deze voorwaarde, kan hij niet toetreden tot de huurovereenkomst en dient hij de woning te verlaten.

Het is aangewezen dat de sociale verhuurder in deze situatie aan de initiële huurder een redelijke termijn toestaat om ervoor te zorgen dat de persoon die niet voldoet aan de toetredingsvoorwaarden, een andere verblijfplaats vindt. Als de partner na die termijn nog steeds inwoont, maakt de initiële huurder zich schuldig aan een blijvende tekortkoming aan zijn huurdersverplichtingen, nl. iemand laten inwonen die niet toegelaten is om in te wonen (=domiciliefraude) en kan de sociale verhuurder de huurovereenkomst opzeggen.

Indien er intussen een gunstige beslissing getroffen werd i.v.m. het verblijfsrecht van de partner en deze wel voldoet aan de toetredingsvoorwaarden, kan de huurovereenkomst niet worden opgezegd.”

Dit onderdeel van de rondzendbrief is dan ook niet langer geldig. De hiernavolgende interpretatie van het Grondwettelijk Hof dient te worden gevolgd om niet in strijd te zijn met de Grondwet (art. 10, 11, 22 en 23). Het verblijf van een asielzoeker in de sociale woning van zijn partner met wie hij een duurzame relatie heeft, in afwachting van de beslissing over zijn asielaanvraag en uiterlijk tot die beslissing, moet, aldus het Grondwettelijk Hof, worden beschouwd als een tijdelijke bijwoonst die niet onderworpen is aan de toelatingsvereisten bepaald in artikel 95, § 1, eerste en tweede lid, van de Vlaamse Wooncode. Aldus is die bijwoonst rechtmatig en kan zij geen aanleiding zijn voor de opzegging van de huurovereenkomst. Het Hof beoordeelt de inschrijving van een asielzoeker in het wachtregister voor vreemdelingen als een situatie die noodzakelijkerwijze tijdelijk van aard is, aangezien de inschrijving in het wachtregister na onderzoek van de asielaanvraag zal worden gevolgd door een inschrijving in het vreemdelingenregister of door een bevel om het grondgebied te verlaten. Vermits tijdens

de inschrijving in het wachtregister nog niet vaststaat of de betrokken vreemdeling een verblijfsvergunning zal krijgen, kan er niet van uitgegaan worden dat hij permanent in de huurwoning van zijn partner zal kunnen verblijven. Na een positieve beslissing over de asielaanvraag zal de betrokken vreemdeling worden ingeschreven in het vreemdelingenregister en kan hij op permanente wijze met zijn partner in de sociale huurwoning verblijven en tot de huurovereenkomst toetreden, mits hij ook voldoet aan de andere voorwaarden bedoeld in artikel 95, § 1, eerste en tweede lid, van de Vlaamse Wooncode. Het Hof stelt verder dat in geen geval van een rechtmatige bijwoning sprake zou kunnen zijn, wanneer de betrokken vreemdeling, na een negatieve beslissing over zijn asielaanvraag, niet langer wettig op het grondgebied verblijft. Bij betwisting komt het aan de bevoegde overheid toe, onder controle van de rechter, om te beoordelen of de bijwoning rechtmatig is.

Conclusie

Het Hof heeft geen ongrondwettigheid vastgesteld van artikel 2, §1, eerste lid, 34°, van de Vlaamse Wooncode voor zover er een grondwetsconforme interpretatie gegeven wordt aan de Vlaamse Wooncode (zie overweging B.17). Het verblijf van een asielzoeker in de sociale woning van zijn partner met wie hij een duurzame relatie heeft, in afwachting van de beslissing over zijn asielaanvraag en uiterlijk tot die beslissing, moet worden beschouwd als een "tijdelijke bijwoning", die niet onderworpen is aan de toelatingsvereisten bepaald in artikel 95, § 1, eerste en tweede lid, van de Vlaamse Wooncode. Die bijwoning is dus rechtmatig en kan daarom niet leiden tot de opzegging van de huurovereenkomst. Beleidsmatig zal onderzocht worden welke tijdelijke bijwoningen er moeten gemeld worden. De verhuurder moet immers om bijv. de kosten van water te kunnen aanrekenen in het geval van een collectieve meter zonder individuele meettoestellen, het aantal bewoners in de sociale huurwoning kennen (zie artikel 4 van bijlage III bij het Kaderbesluit Sociale Huur).

